

110.15

ZK (7244)

Ohotuicka Kuc Katorina uwolniona 1945,
 parma. Ohotuiso camierskaba w Borkowie por. Zlocin
 w. Janiöp. Dnia 10-go lutego 40-go r. wstalam wywie-
 zionu razem z rodziną przez Stacje sowieckie do
 Nowi obłasi. Tam przebywalam na pańszczy Heldoni
 Przewadalam w leiu na rogach drzew. Po paru miesiacach
 odleglam mnie od rodziny i wyzniosu mnie w lacy
 o 20km od pańszczy na kwartał Sirkul. Tam ugrozono
 drzewo wszystkie uwolnion. Księżyc mieszczli się w jednym
 starym baraku, spięc na gołej podłodze, w brudzie
 i w prochu, wogóle wstrasznych warunkach. Długo
 opiekowało się N. K. U. D, Stomuch władzy sowieckiej
 do was był straszny. Wpędzono was do pracy dzień
 dzień bez przerwy. Żywność była bardzo mała.
 Dawano po 800g. chleba i upiek dwa razy na
 dzień, ale taka i kruska kruska gówna. Zarobek
 był taki, i nawet na chleb nie wystarcyło. Nije sprzedawałam swoje rzeczy jakie miałam, żeby przeżyć.

Początek klaszka była bardzo uciążliwa jak i już
kto umierał dopiero umierali i jed chłony. Pomiar
wyc bardzo dużo ludzi, gdzie gniebało ich w leni.

We wnieciu doradziłam się o amunicji. Tamże po
opłaceniu amunicji wyjechałam a rodziców do południowej
Arii do Dział-Tobaki. Tu pracowałam w kółkach.

Kółkach też były ciężkie warunki do życia, bo za
całkowitą pracę dostawałam 300 g uciążki, a to stawało
trzeba było wyrobić więcej. Dnia 8 sierpnia 42 r. wyjechałam
z Arii i to dzięki tylko uszyję wódrum wojtkom, do
ca granicy do Senji, gdzie wstąpiłam do P.S.H.K.